

201

Þinn sonur lifir

Bm F# Bm Em F# Bm

1. „Þinn son - ur lif - ir,“ sagð - i Jes - ús forð - um og svein - inn
 2. Ó, hve ég gleðst, minn Guð og fað - ir blíð - i, að gafst - u
 3. Ó, gef þú að á mér það ræt - ast meg - i að megi' eg
 4. Og þeg - ar ber - ast burt af tím - ans straum - i vor börn oss

F#m G D/A Bm D/F# G⁶ A D A D/A A D Bm

græddi' er trú - að var þeim orð - um. Hin söm - u orð - in
 mér þá trú í lífs - ins stríð - i að dauð - an - um vann
 ver - a þinn á nótt og deg - i og lífs og dauð - um
 fjær í heims - ins mikl - a glaum - i, þá seg við oss það

F#/C# Bm F#7/A# Bm F# Bm/D F#7/C# Bm F#sus4 F#7 Bm

sár míns hjart - a græð - a er svíða' og blæð - a.
 son þinn sig - ur yf - ir: Þinn son - ur lif - ir.
 sé það sagt mér yf - ir: Þinn son - ur lif - ir.
 sem vér gleðj - umst yf - ir: Þinn son - ur lif - ir.

5. Og þegar blessuð börnin frá oss deyja
 í bæn og trú þá kenn þú oss að þreyja
 og seg við hvern er sorgin þyrmir yfir:
 Þinn sonur lifir.

6. Já, þegar sjálfir vér til heljar hnígum
 og hinsta fetið lífsins þreyttir stígum,
 í sjálfum dauða sagt það verði' oss yfir:
 Þinn sonur lifir.